

عنوان مقاله:

اثرات آللوپاتیک عصاره آبی برگ گردو (*Juglans Nigra*) بر صفات جوانه زنی ارزن، گندم و ریحان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مدلسازی گیاه، آب، خاک و هوا (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سمیه صنعتی - کارشناس ارشد، بخش گیاه پزشکی، کرمان، ایران، پژوهشکده تعلیم و تربیت استان کرمان

فاطمه کریمیان زاده - دانش پژوه پژوهشکده تعلیم و تربیت، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

از روشهای جدید کاهش مصرف سموم علف کش، استفاده از خاصیت آللوپاتی برخی گونه های گیاهی می باشد که با بکارگیری پدیده آللوپاتی به عنوان ابزاری برای مدیریت علف های هرز روز به روز کاهش داد. گردو (*Juglans Nigra* L.) یکی از معروفترین گیاهان آللوپاتیک می باشد. با توجه به تأثیر ژوگلان و عصاره برگ گردو بر رشد و جوانه زنی گیاهان و اثرات بازدارنده آن، مطالعه حاضر به بررسی بهره برداری از آن به عنوان یک علف کش بیولوژیک پرداخته است. به منظور بررسی اثرات آللوپاتی عصاره آبی برگ گردو بر خصوصیات جوانه زنی گندم، ارزن و ریحان تحقیقی بصورت طرح بلوک کامل تصادفی در چهار تکرار در آزمایشگاه تحقیقاتی بخش کشاورزی پژوهشکده تعلیم و تربیت کرمان انجام شد. تیمارها شامل غلظت های 2/5 ف 5 و 10 درصد عصاره آبی برگ گردو و آب مقطر بعنوان شاهد بودند. نتایج نشان داد، که عصاره آبی برگ گردو دارای اثر آللوپاتیک می باشد و اثر عصاره آبی برگ گردو بر جوانه زنی این سه بذر یکسان نبود. اثر غلظت های متفاوت عصاره آبی گردو بر صفات جوانه زنی گندم، ارزن و ریحان یکسان نیست بطوریکه آنالیز داده ها نشان داد که با افزایش غلظت از 0 تا 100 درصد جوانه زنی بطور معنی داری کاهش یافت. با توجه به نتایج این مطالعه پیشنهاد می گردد اثر آللوپاتی برگ و سایر اندامهای گیاه گردو بر دیگر گیاهان خصوصاً علف های هرز مورد بررسی قرار گیرد، شاید بتوان از آن در تهیه و تولید علف کش های زیستی استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

ارزن، آللوپاتی، برگ گردو، جوانه زنی ریحان و گندم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/209704>

